

Vladimir BYČKOV - Mise Merkelové. Proč kancléřka jede do Ruska?

I kdyby pro Ameriku byl v poslední době ukrajinský konflikt problémem, tak určitě ne nejzajímavějším. Jsou důležitější věci. Ale z Německa vše vypadá v jiném světle. A nepříliš jasně. Aby bylo vše jasnější, je lépe se podívat z Moskvy.

Německá kancléřka Angela Merkelová se prý chystá do Moskvy. Její návštěvu tam zrovna moc nečekali. Vždyť ona sama říkala, že přijede až poté, kdy bude dosaženo pokroku v normalizaci situace na Ukrajině a v Sýrii.

Možná se někde objeví světlo na konci tunelu. Ale není vidět z Berlína, ale pouze z Moskvy a Washingtonu.

V Berlíně se říká, že formálně Merkelová jede kvůli přípravě červencového summitu G20 v Hamburku. Ale nějak se tomu nechce věřit.

Spiegel píše, že *„ve skutečnosti je tato návštěva pokusem předejít nejhoršímu“*. Německý list hodně píše o tom, jaké je to „nejhorší“. Pokusím se vyjádřit tuto myšlenku méně mlhavě a konkrétněji: Merkelová se bojí, že se stane třetí zbytečnou v rozhovoru dvou hlavních mužů Ruska a Ameriky.

Spiegel uvádí, že v Berlíně se obávají především toho, že Trump se dohodne s Putinem o Ukrajině „za zády“ Merkelové, což bude silným úderem pro image paní kancléřky.

Nejpozději 11.dubna se v italské Lucce ministr zahraničních věcí USA Rex Tillerson zajímal u svých evropských podřízených kolegů: proč by americké daňové poplatníky měl zajímat konflikt na Ukrajině? A skutečně, k čemu by bylo Trumpovi i toto Obamovo dědictví, tím spíše potrhané v období posledních tří let separatistickým konfliktem?

Pro Německo je Ukrajina problém. A pouze proto, že oni sami rozfoukali z jiskry plamen a potom si navlékli chomout prostředníka. Ukázalo se, že tato role sluší Berlínu jak krávkové sedlo: Porošenko otevřeně plive na veškerá přemlouvání Merkelové i Hollanda. Ze strany vypadá jejich zoufalé úsilí jako pokusy dědečka s babičkou přivést k rozumu svého nezdárného vnuka.

Proto zřejmě Merkelová přijede už ne jako vůdce evropské „společnosti“, znepokojené politikou Ruska, ale na výzvědy. Jestli se pro ni najde místočko v budoucí rusko-americké šachové partii, nazvané geopolitika.

Mimochodem, tady je třeba připomenout i nechápavou a smutnou tvář Tillersona na tiskové konferenci s Lavrovem. Ministr byl úplně v rozpacích.

Nejen že Washington dosud nevypracoval jasný zahraničně-politický kurz, tak ještě i Trump „otřásá“ americkým obyvatelstvem svou nepředvídatelností. A Ivanka a Jared mu pomáhají v tom neovladatelném chaosu prohlášení a akcí. A Tillerson musí za to vše odpovídat.

Mimochodem, on sám si vybral tuto roli. Tak ať se teď zmítá, dobrosrdečný. A tady se ho ptají na Ukrajinu. Jaká Ukrajina? Proč? Co to má společného s globální politikou? Vždyť jsou to drobné problémy podřízených — ať si to vypijí sami.

Mimochodem, tyto americké nájemné pracovníky začínají už napomínat i v Radě bezpečnosti OSN za nemístnou aktivitu. Zástupce ruského stálého představitele Vladimír Safronkov se dokonce rozkřikl na Brita Rycrofta: *„Už se neopovažuj urážet Rusko!“*

Jako u Puškina: „*Jsi zbytečně upřímný/Ona se přeřekla...*“ Ale veliký básník psal o lásce. A jaká láska může být u Ruska a Británie? Ale z druhé strany, jak má „těžká váha“ Safronkov reagovat na stálé pískání zástupce menšin Rycrofta? Brit je menšina v každém případě.

V Radě bezpečnosti hlasy Ruska a Číny znamenají mnohem více než hlasy USA, Francie a Británie. Je to jednoduché počty: 1+1 je více než 1 mínus 2. Protože pro Washington jsou Paříž a Lodýn pouzí statisté. Nic nepřidávají, kromě jakéhosi hlučného pozadí.

Na rozdíl od zahraničně-politické aliance Rusko-Čína, kde každý z jejích účastníků zvyšuje sílu ostatních.

No a co se týče „milovaného“, tak rusko-anglická „láska“ trvá už od doby Ivana Hrozného. Mimochodem, my jsme od nich nikdy lásku nechtěli. Samozřejmě existuje ještě jiný druh vzájemných vztahů: láska za peníze. Ale v Rusku se vždy rozumně domnívali, že platit za takovou drobnost je směšné a hloupé. A proto naděje na to, že se něco změní, zatím není.

Pět století je toho pádným důkazem. Kromě toho Britové sami říkají, že nemají spojence, ale pouze zájmy. Tak ať i nadále sedí se svými „zájmy“ na svém ostrově. Ještě je dobře, že se ten ostrov nenazývá Alcatraz.

Očekává se, že Merkelová přijede do Ruska 2. května. My máme vždy z návštěv radost. A je symbolické, že přijede před největším ruským svátkem...

(upraveno)

Zdroj: snews.com

Autor: Vladimír Byčkov